

Dom dla Samotnych Robotników

Kategorie: Instytucje

Zamiar otworzenia Domu dla Samotnych Robotników (niem. Heim für alleinstehende Arbeiter) został upubliczniony przez Mordechaja Chaima Rumkowskiego 22 września 1943 r. Osoby samotne, mające kłopoty z prowadzeniem własnego domu, czy to z powodu ubóstwa czy braku doświadczenia, miały możliwość dołączenia do wspólnot mieszkaniowych. Chętni byli proszeni o dostarczenie podstawowych danych (imię i nazwisko, datę urodzenia, adres i stopień pokrewieństwa współmieszkańców, miejsce pracy, zawód wykonywany przed wojną oraz przedwojenny adres), do kierowników swoich [resortów](#) (vide), którzy dostarczali je do [Sekretariatu Prezydialnego](#) (vide). Przed wspólnym zamieszkaniem byli badani przez lekarzy. Pierwsze wspólne gospodarstwo zostało założone w pomieszczeniach zamkniętego już wówczas [Domu Wypoczynkowego](#) (vide) przy ul. Okopowej 110. Jego organizacją zajęła się dotychczasowa kierowniczka tego Referatu Urlopowego (vide) [Czesława Tatarka](#) (vide). Udział administracji żydowskiej w prowadzeniu Domu Samotnego Robotnika ograniczył się do skierowania wykwalifikowanych osób do pracy w kuchni. Mieszkańcy mieli przekazywać im racje żywnościowe lub umawiać się na zbiorowe odbieranie przydziałów i dostarczanie do kuchni w celu przygotowania wspólnych posiłków. Gmina miała również dostarczyć łóżka i pościel. W gestii wspólnoty leżało opracowania zasad wspólnoty, w tym dyżurnego sprzątania. Pierwsza grupa robotników została zakwaterowana w grudniu 1943 r. Do Domu Samotnego Robotnika zostali skierowani w marcu 1944 r. głuchoniemy Seweryn Moszkowski (mieszkał jako Polak w mieście, był ochrzczony) oraz mieszkająca w [Bełchatowie](#) (vide) na fałszywych papierach Perla Rychlewska.

Ewa Wiatr

Źródła

Kronika, t. 3, s. 485, 22.09.1943; s. 607, 21.11.1943; s. 654,

12.12.1944; t. 4, s. 165, 2.03.1944; s. 180, 7.03.1944.

Tagi

opieka społeczna życie codzienne

Data aktualizacji: 30-07-2026

Data dodania: 08-08-2025